

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.626/2016/11.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Takács János László ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Nagy Dorottya jogtanácsos

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetése és
jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.487/2015/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.M.3305/2011/36.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.Mf.680.487/2015/7. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.
Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 40.000 (negyvenezer) forint és 10.800 (tízezer-nyolcszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárásban felmerült 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

A közbenső ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2003. február 17-étől állt az alperes alkalmazásában számlavezető munkatársként.
- [2] K.P. a G. Kft. ügyvezetője panaszt nyújtott be az alperes bankszámláját vezető fiókjánál, amely szerint banktitok sértés történt, mert a számlájával kapcsolatos adatait kiadták arra jogosulatlan személy részére. A bejelentés alapján az alperes biztonsági igazgatósága vizsgálatot indított, és megállapította, hogy a felperes több alkalommal, így 2011. április 21-én, 26-án és 27-én részletes számlalekérést hajtott végre a kft. számláján, amelyek nem kapcsolódtak banki műveletekhez. A fiók videofelvételeiből megállapíthatóan a lekérdezések időpontjában ügyfél nem tartózkodott a felperes előtt. Ezt követően a B.I. vizsgálatot indított, amely során a felperest meghallgatta, aki a lekérdezésekre elfogadható indokot nem adott. A videofelvételek alapján megállapították, hogy a felperes valamennyi lekérdezés alkalmával - azt megelőzően vagy azt követően - telefonált.
- [3] A vizsgálat lezárultát követően az alperes 2011. június 14-én kelt rendkívüli felmondással szüntette meg a felperes munkaviszonyát. Ennek indokolása szerint azon védekezés, amely szerint a panaszos kft. számladatainak a lekérdezésére ügyfélszerzés érdekében került sor, nem elfogadható, mivel ennek az előírások szerinti dokumentálása nem történt meg. A felperes nem a munkájával igazolható okok miatt tekintett be a kft. számladataiba, ezért az alperes megállapította, hogy ezzel megsértette a védett adatok biztonságának rendjéről szóló vezérigazgatói utasítás azon rendelkezését, amely szerint a bank valamennyi ügyvezetője és alkalmazottja köteles a banktitkot időbeli korlátozás nélkül megtartani, gondoskodni arról, hogy a banktitkokhoz, annak adathordozójához illetéktelen személy ne férhessen hozzá, továbbá gondoskodni arról, hogy a tudomására jutott banktitkot, illetve értékpapírtitkot csak a feladatkörén belül kezelje.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes megismételt eljárásban előterjesztett keresetében változatlanul annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg a jogviszonyát, és az ehhez fűződő jogkövetkezményeket igényelte. Vitatta a banktitoksértés tényét, ezért a felmondás indokának valóságát. Előadta, hogy a munkáltató intézkedésben hivatkozott B.I. tájékoztatás gazdasági titok megsértéséről című jelentése és mellékletei előtte ismeretlenek voltak, azt az alperes nem közölte. Hangsúlyozta, hogy a B. kerületi Ügyészség határozatában a nyomozást azon indokolással

szüntette meg, hogy nem merült fel konkrét adat arra, miszerint a felperes a bankszámla forgalmi adatokat eljuttatta volna ismeretlen telefonálóhoz.

- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte állítva, hogy a felmondás jogszerű volt, a felperes három alkalommal számlalekérdezést hajtott végre egy olyan cégnél, amellyel semmiféle munkavégzéssel összefüggő kapcsolata nem volt. Nem a feladatkörében kezelte a banktitkot, és ez önmagában olyan súlyos mértékű kötelezettségszegés, amely megalapozza a rendkívüli felmondást.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 32.M.3305/2011/36. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség fizetésére kötelezte azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 96. §-ának (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakra.
- [8] Egyetértett az alperes álláspontjával, amely szerint minden olyan számlalekérdezés, ami nem a munkaköri feladatok végrehajtásához szükséges, magáncélú, és mint ilyen tilalmazott magatartás az igazgatói utasítás értelmében.
- [9] Az elsőfokú bíróság nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a céget a „Ráadás betét” akciós termék értékesítésének érdekében kérdezte le. A termék adatait az alperes csatolta, amely szerint ehhez 100.000 forint vagy efölötti befektetés szükséges. A G. Kft. számláján a második lekérdezés alkalmával 3.045.020 forint volt, ami tehát több mint a 100.000 forint, vagyis részére a termék ajánlható volt. A felperes ennek ellenére a cégről nem referált a mikro- és középvállalati ügyekért felelős munkatársnak.
- [10] A bíróság megítélése szerint az, hogy a felperes annak ellenére, hogy eredményes volt a második alkalommal történő lekérdezés, de erről nem referált, ugyancsak alátámasztja, hogy nem munkaköri kötelessége teljesítése érdekében intézkedett. Amennyiben ugyanis valaki azért kérdez le egy vállalkozási számlát, hogy abból megállapítsa, van-e olyan összegű pénz rajta, ami alkalmas lehet az akciós termék ajánlására, és azt tapasztalja, hogy ez annak megfelel, akkor arról referálni kell, hiszen ezzel tudja igazolni a munkáltatónál a vele szemben támasztott elvárás teljesítését.
- [11] A rendkívüli felmondás indoka nem a banktitoksértés mint bűncselekmény volt, hanem az, hogy a felperes sorozatosan és súlyosan megsértette a banktitok és üzleti titok védelméről szóló belső utasításokat azáltal, hogy magáncélú lekérdezéseket hajtott végre. Ennek tényét a bíróság megállapíthatónak, és a munkáltatói intézkedést ezáltal jogszerűnek találta.
- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék

6.Mf.680.487/2015/7. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes 2011. június 14-én kelt rendkívüli felmondása jogellenes. Rögzítette, hogy a felperes munkaviszonya 2016. május 19-én szűnik meg.

- [13] A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette a felperes 2009. október 30-án kelt munkaköri leírása részletes ismertetésével, továbbá azzal, hogy az alperes a 2011. április 5-ei napi ügyintézői hírlevélben arról tájékoztatta a felperest is, hogy 2011. április 6-ától 30-áig tart az ügynevezett „Ráadás betét” akció, amelynek célcsoportját az M. termékek képezik. Az akciós betétben csak a 2011. március 30-ai bázisdátumú forint és devizamegtakarítási állományt meghaladó összeg köthető le, a minimális lekötési összeg 100.000 forint.
- [14] A tényálláshoz tartozóan rögzítette a bíróság, hogy 2011. április 21-étől a felperest B.A. fiókvezető megbízta azzal, hogy az Ü. úti fiókban a munkáját a tranzaktori feladatkörhöz megfogalmazott elvárásoknak megfelelően végezze.
- [15] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy az alperesnél kialakították az ügynevezett F.É.T.R.-t (a továbbiakban FiókÉrt), amelynek célja, hogy a bank a rendelkezésre álló információk alapján a proaktív értékesítést és ügyfélkiszolgálást hatékonyan támogassa. A központi marketing kampányok során az ügyfelekkel kapcsolatos listákat, feladatokat kellett továbbítani a felhasználók számára. Az elkészített rendszer ezeknek a listáknak a gyors, hatékony továbbítását, szétosztását végezte, és támogatást nyújtott az ügyfelek megkereséséhez. Minderről az ügyviteli utasítás rendelkezett, melynek pontja tartalmazta az ügyfelek feladatait. Eszerint első lépés a listák feldolgozásánál, hogy az ügyintéző a számára kijelölt kampányt megismerje. A folyamat második lépése, hogy az ügyintéző az aktuálisan kiválasztott kampányhoz tartozó ügyféllistát megnyissa, és a listában található ügyfelek telefonos megkeresését megkezdje, továbbá az „ügyfél kezelése” oldalon az ügyféllel folytatott kommunikáció eredményét, illetve annak hiányát a rendszerben előre tárolt értéklistánál kiválasztva lementse. Optimálisan a szöveges megjegyzés mezőt kitöltheti. Mindezt időhiányra hivatkozással nem tették meg, amely gyakorlatot az alperes eltúrta a bizonyítási eljárás eredményeként megállapíthatóan.
- [16] A másodfokú bíróság szerint az alperesnek kellett volna a perben bizonyítékokkal alátámasztani, hogy a felperes részletes számlalekérdezést hajtott végre, és azok nem kapcsolódtak semmilyen banki művelethez; a számlalekérdezések dokumentálása az előírások szerint nem történt meg; a felperes nem a munkájával igazolható okok miatt tekintett be a G. Kft. számladataiba; ez a betekintés a vezérigazgatói utasításba ütközött, annak előírásait a felperes eljárásával sorozatosan, súlyosan megsértette, mert a munkavégzési hely által adott lehetőséggel visszaélve magáncélból részletes számlalekérdezést hajtott végre. Mindezt azonban az alperes az eljárás során nem tudta bizonyítani.

- [17] A másodfokú bíróság nem tulajdonított kiemelt jelentőséget annak, hogy a felperes a megtekintett képernyőt kinyomtatta-e vagy sem, a feladatkörébe tartozó nyomtatás pedig a becsatolt szabályzatok egyikébe sem ütközött. Tévesen tulajdonított tehát jelentőséget az elsőfokú bíróság annak, hogy a felperes egy kinyomtatott dokumentumot telefonálás közben eltépett különösen olyan körülmények ismeretében, hogy a telefonáló személye (K.É.) is ismertté vált, és semmilyen összefüggésbe nem volt hozható a G. Kft-vel.
- [18] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Pp. 206. §-ának megfelelő mérlegelés alapján nem lehetett olyan következtetésre jutni, hogy a felperesnek nem tartozott a feladatkörébe a vállalkozó folyószámlába történő betekintés. Kétségtelen, hogy sok, véletlenszerű esemény mutatott arra, hogy az ügyintéző részéről visszaélés történhetett, a gyanús körülményekről sem a munkaügyi bíróság eljárása, sem a büntetőeljárás során nem bizonyosodott be, hogy azokat a felperes bármely kötelezettségszegésével szoros összefüggésbe lehetne hozni. A bizonyítatlanságot pedig a munkáltató terhére kellett értékelni.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [20] Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság döntése megalapozatlan, a megállapított tényállás iratellenes, hiányos illetőleg okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó, ezért jogszabálysértő, továbbá a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésébe ütköző.
- [21] Az első- és a másodfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a felperes három alkalommal betekintett a G. Kft. számlájába úgy, hogy az ügyfél nem volt jelen, és az ügyfél a betekintésre megbízást nem adott.
- [22] A vezérigazgatói utasítás rögzíti, hogy a banktitok feladatkörön kívüli kezelése súlyos munkaköri kötelezettségszegésnek minősül. Abban a kérdésben, hogy mi tartozik az adott munkavállaló feladatkörébe, a munkaköri leírásban foglaltak az irányadóak.
- [23] Hibás az a másodfokú bíróság által - öt év peres eljárást követően - ismertetett bizonyítási teher, amely szerint az alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes feladatába nem tartozott, és munkáltatói utasításban sem kapott olyan rendelkezést, amelynek eredményeként a G. Kft. számlájába betekinthezett volna. Az alperes álláspontja szerint nem az a kérdéses, hogy a felperes a számlába betekinthezett-e, hanem annak van jelentősége, hogy azt csak abban az esetben tehette volna meg, amennyiben azt a munkavégzése adott időpontban indokolta.
- [24] Önmagában az, hogy a felperes csak lehetőségeket kutatott, nem

igazolja a három alkalommal történő betekintés indokoltságát.

- [25] A termékértékesítés/referálás körében a másodfokú bíróság fontosnak tartotta a tényállást kiegészíteni a 2011. áprilisi hírlevélben foglaltakkal. Annak azonban nem tulajdonított jelentőséget, hogy a második betekintés alkalmával minden olyan információt megtudott a felperes a számláról, amely szerint Ráadás betét értékesítésére az alkalmas. Mindezek ellenére másnap ismét lekérdezte a számlát, amely eljárás szükségességének vizsgálatát nem tartotta fontosnak a másodfokú bíróság.
- [26] A jogerős közbenső ítélet tényként rögzíti, hogy a 2011-es évben az ügyintézők a FiókÉrt rendszer használata során a referálás lementését időhiány miatt nem tették meg, mely gyakorlatot a felperes eltűrte. Téves az az ítéleti megállapítás, amely szerint ennek ellenkezőjét az alperes semmivel sem bizonyította. A csatolt kimutatás éppen azt igazolja, hogy a felperes munkavégzési helyén a munkavállalók milyen termék sikeres - FiókÉrt-ben rögzített - referálásáért kaptak start pontot és így teljesítménybért 2011-ben. Annak ténykénti rögzítése, hogy a „cetlikkel” (post it) való referálás általános fióki gyakorlat volt, nemcsak iratellenes, de irracionális, életszerűtlen is, hiszen a munkavállalók ezzel tudták bizonyítani, hogy eleget tettek a teljesítményelvárásoknak, és mindez a teljesítménybérüket is növelte.
- [27] A másodfokú bíróság nem indokolta és ezzel megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdését, hogy a munkaköri feladatok értékelésekor miért rekesztette ki a bizonyítékok köréből azt az alperes által igazolt, és a felperes által nem cáfolt tény, hogy a felperes munkaviszonya megszűnését megelőző másfél évben egyetlen alkalommal sem értékesített vagy referált vállalkozóknak a hivatkozott termékekből. E körben tévesen minősítette többletfeladat meghatározásnak a másodfokú bíróság a fiókvezetői megbízást, amely csak a 2009. óta érvényes munkaköri leírásban foglalt feladatok mennyiségi meghatározása volt.
- [28] Értelmezhetetlen, hogy a másik ügyintéző által végrehajtott lekérdezés miért cáfolná a biztonsági kamerák által igazolt tény, miszerint a felperes nem került kapcsolatba a G. Kft.-vel, és miért lenne ellentétes az É.I.K. és Sz.F. állításával, amely igazolja, hogy az ügyfelek fiókhoz rendelése a számlanyitás, hitelfelvétel helye alapján történik, és hogy a G. Kft. 2011-ben semmilyen FiókÉrt listán nem szerepelt.
- [29] Helytelen következtetés „véletlenszerű eseménynek” minősíteni azt, hogy a felperes három alkalommal egy olyan ügyfél számlájába tekintett be, akivel semmilyen bizonyított banki kapcsolata nem volt úgy, hogy valamennyi lekérdezés alkalmával telefoni egyeztetést folytatott.
- [30] A bíróság P.V. tanúvallomását helyezte előtérbe szemben az alperes okirati bizonyítékaival annak ellenére, hogy nyilatkozata elfogultságán túl több szempontból megkérdőjelezhető, és a becsatolt dokumentumokkal ellentétes. Ezáltal is sérült a Pp. 206.

§-ának (1) bekezdése.

- [31] A másodfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen, szélsőségesen egyoldalú mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes számlabetekintése az alperes által eltűrt szabálytalan gyakorlattal igazolható. Az alperes eleget tett a másodfokú bíróság által előírt bizonyítási kötelezettségnek, így igazolta, hogy a felperes részletes számlalekérdezést hajtott végre akként, hogy ezek nem kapcsolódtak semmilyen banki művelethez, a számlalekérdezések dokumentálása nem történt meg, a felperes nem a munkájával igazolható okból tekintett be a G. Kft. számlájába, és ezen magatartása a vezérigazgatói utasításba ütközött.
- [32] Az alperes a hivatkozott vezérigazgatói utasításon túl a kollektív szerződésben is kinyilvánította, hogy a munkavégzéssel nem indokolt, magáncélból történő banktitkok kezelése olyan súlyú kötelezettségszegés, amely miatt a munkavállaló munkaviszonya rendkívüli felmondással megszüntethető.
- [33] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a másodfokú bíróság közbenső ítéletének hatályában való fenntartására irányult az alperes perköltségben való marasztalása mellett.
- [34] Érvelése szerint nem felel meg a valóságnak, hogy sorozatosan, súlyosan megsértette volna a vezérigazgatói utasítást, és hogy a munkavégzési hely által adott lehetőséggel visszaélve magáncélból hajtott volna végre részletes számlalekérdezést, továbbá banktitkot sem kezelt feladatkörén kívül.
- [35] A másodfokú bíróság indokolása részletesen elemzi, hogy a magatartás miért nem minősült a feladatkörén kívüli banktitok kezelésnek, amellyel egyetért.
- [36] A felperes álláspontja szerint a „Ráadás betét” akcióval kapcsolatos feladatokat is kapott, amely azt bizonyítja, hogy jogosult volt az ügyfelek számlájába betekinteni.
- [37] Az alperes felülvizsgálati kérelmében egyrészt a másodfokú bíróság mérlegelését támadja, amelyre a felülvizsgálati eljárásban nem volt lehetőség, továbbá az Mt. és a Pp. alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettséget próbálja a felperesre hárítani, ami szintén nem jogszerű.
- [38] Sem a munkaköri leírás, sem a belső szabályzat vagy a vezérigazgatói utasítás nem korlátozta, hogy teljes körű számlavezetési szolgáltatást nyújtó munkavállalóként a felperes akár a lakossági, akár az M. ügyfelek számlájába betekintsen. Amennyiben ezt az alperes bármilyen módon korlátozni akarta volna, úgy azt megtehetette volna, mint ahogy például az értékpapírszámlák esetében ez meg is valósult.
- [39] Az alperes megpróbálta semmissé tenni a G.K. által történt számlabetekintést, holott több évig azzal érvelt, miszerint azért is biztos hogy magáncélból tekintett bele a kft. bankszámlájába, mert a cégnek azzal a bankfiókkal ahol a felperes dolgozott, nem volt banki kapcsolata.
- [40] Töretlen a bírói gyakorlat (ezt erősíti meg többek között az MK.95. számú állásfoglalás III. pontja is) arról, hogy a bizonyítási teher

a munkáltatót terheli a rendkívüli felmondás indokait illetően. A peradatok alapján a másodfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a munkáltató nem tudott a bizonyítási kötelezettségének eleget tenni, ez pedig az ő terhére értékelendő és a felmondás jogellenességét jelenti.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [41] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [42] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [43] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontokban meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016.(II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [44] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályként csupán a Pp. 206. §-át, valamint a Pp. 221. §-ában foglaltakat jelölte meg, így kizárólag ezek voltak a jelen eljárásban értékelhetők.
- [45] A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának, és az eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [46] Az eljárási jogszabálysértésre – jelen esetben a Pp. 206. §-ára – alapított felülvizsgálati kérelem nem eredményezheti a felülvizsgálati kérelem megalapozottságát, mivel ha az eljárási jogszabálysértés megállapítható, abból még nem vonható le következtetés az anyagi jogszabályhely megjelölése hiányában arra,

hogy ennek megsértése is megvalósult. A megsértett anyagi jogszabályhely megjelölése nélkül a hivatkozott jogszabálysértés tartalmi körülírása és az arra vonatkozó jogi álláspont kifejtése esetén sem alapos az alperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 272. §-ának (2) bekezdése alapján.

- [47] Az alperes a Pp. 221. §-ának megsértését is panaszolta. A Pp. 221. § (1) bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapul. Meg kell említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, és utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítotttnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A bíróságoknak határozatukat azonban mindig a szükséges mértékben kell megindokolniuk, ennek körét pedig az adott ügy jellege és az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. A bíróságok álláspontjukat kifejtették, a logika és okszerűség követelményeinek betartásával értékelték a bizonyítékokat, és helytállóan jelölték meg a hivatkozott jogszabályokat is. Az Alkotmánybíróság több határozatával kimondta ezzel összefüggésben, hogy „A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyéb iránt a bíróságok feladata” [IV/1408/2016; 30/2014. (IX.30.) AB határozat].
- [48] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [49] Az alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.
- [50] Az alperes illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kell hogy fizessen.
- [51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. május 17.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

